

[Poul Møller.]

kommuner og Storkøbenhavn er man sikker på, at 175 000 borgere vil få skattelettelse eller helt blive fritaget for kommunal skat, nemlig dem, der i løbet af det kommende halvandet år ligger under henholdsvis 4 000 kr. for forsørgere og 2 500 kr. for ikke-forsørgere i skattepligtig indkomst. Der er altså 175 000, som er sikre på at få skattelettelse, og hvis kommunerne bruger ejendomsskatteforhøjelsen til andre ting, vil alle de øvrige få skatteforhøjelse.

Lad os et øjeblik se på, om det virkelig er rigtigt, at man her gennemfører en fuldstændig skattefritagelse for 175 000 kommunale skatteborgere. De holder dermed op med at have nogen forpligtelse over for deres kommune, de er kun interesseret i, at kommunen får så store udgifter som muligt, og er absolut ikke interesseret i kommunens indtægter. De er helt frigjort for at skulle bidrage til den fælles kasse. Jeg synes slet ikke, der er nogen mening i at sætte stats- og kommuneskattegrænsen til det samme beløb. Man kan meget vel, som vi har gjort det tidligere, arbejde med forskellige skattegrænser for kommunen og staten, og til staten betaler jo alle på anden måde end gennem de direkte skatter. Til staten har man for det første pligter, man opfylder, af ikke-økonomisk karakter, som for eksempel værnepligten. Til staten betaler man derudover forbrugsafgifter, omsætningsafgifter og toldbeløb, således at der i høj grad er rimelighed i at have en højere statskattegrænse end kommuneskattegrænse.

Jeg vil tillade mig at stille det spørgsmål til den højtærede indenrigsminister: hvor stor en del af de kommunale ejendomsskatteforhøjelser, der skal bruges til dette formål, skal beslås til at frigøre 175 000 borgere for almindelige kommuneskatter? Indtil vi har fået det spørgsmål besvaret, forbeholder vi os vor stilling til dette punkt.

Vi fra vor side er interesserede i at arbejde på en reform af kommuneskatten, således at der indføres en ensartet procentvis beskatning til kommunen, et proportionalt skattesystem også i kommunen. Det kan vi principielt give tilslutning til, men det er jo en lidt mærkelig måde, det er udformet på, for, som den ærede ordfører for venstre sagde, vil gennemførelsen af dette lovforslag

betyde, at mange kommuner kommer til at skærpe progressionen. For alle forstadskommuner, de store københavnske omegnskommuner, betyder lovforslaget ikke en mere proportional beskatning, men en mindre proportional beskatning og en mere progressiv beskatning; jeg vil tro, det samme er tilfældet for Gentofte og Frederiksberg. Vi vil altså komme til at se, at det, der er startet under det fyndord, at nu skal vi have ensartet procentvis skat, fører til, at man dér, hvor man har det i forvejen eller i højere grad har det, skal fjerne sig derfra og gennemføre en progressiv beskatning. Men vi vil altså gerne arbejde på en renere gennemførelse af det princip, regeringen her er gået ind for.

Når man går over til at skulle beskatte med en ensartet procent, er procentens størrelse naturligvis ikke lige gyldig, og procentens størrelse afhænger i høj grad af, hvilket bundfradrag man giver. Går man så højt op med bundfradraget, som man gør i dette lovforslag, betyder det, at den almindelige procent, som pålægges de indkomster, der hører ind under den proportionale beskatning, også må blive højere. Kan man fra regeringspartiernes side arbejde med på en ordning, hvorved denne bundgrænse lægges længere ned, så kan vi ned sætte den almindelige kommunale skatteprocent og derved aflaste skatten på merindtægter; og det er jo af hensyn til indkomststigninger og merindtægter, som den højtærede indenrigsminister også sagde det i sin fremsættelsestale, at man går over til den proportionale beskatning. Derfor har man også foreslået, at indkomststigning, hustruindtægt o. s. v. beskattes med samme procent som grundindtægten. Vil man forfølge det formål, må det også være rigtigt at arbejde hen imod, at denne procent bliver så lav som mulig, således at man stimulerer arbejdslysten, lysten til at tage ekstraarbejde, og det kan den kun blive, hvis bundgrænsen ikke bliver så høj som her foreslået af den høje regering.

Som det nu er foreslået, vil skattelettelsen, selv for de proportionalt beskattede, i langt de fleste tilfælde ikke være så stor som den ejendomsskatteforhøjelse, de pågældende får. Ser man på forsørgerefamilier i København, vil de, når man trækker skattelettelsen fra ejendomsskatteforhøjel-